

УДК 94: 373. 2 (510) «1937/2023»
DOI <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2023.89.2>

Бай Цзішен

аспірант кафедри педагогіки, іноземної філології та перекладу
Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця

ОРГАНІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПЛАТФОРМИ З ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ КИТАЮ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Анотація. Тема дослідження обумовлена тим, що вагомою частиною Державної освітньої політики Китаю є модернізація системи дошкільної освіти на основі принципів демократизації, гуманізації, індивідуалізації педагогічного процесу. Саме тому, одним із завдань забезпечення оновлення змісту та якості дошкільної освіти є переведення системи дошкільної освіти в режим інноваційного розвитку, трансформації наукових ідей, сучасних інноваційних технологій у практику, забезпечення інноваційної діяльності дошкільних навчальних закладів. Процес вивчення, апробації та впровадження інноваційних технологій в управлінні розвитком дошкільною освітньою організацією модернізує якість освіти та суттєво покращує результати освітньої діяльності.

Щоб забезпечити ефективну інтеграцію дошкільної освіти з інноваційною освітою, характеристики дошкільної освіти мають бути відображені в побудові системи навчання, щоб створити платформу для взаємодії між дітьми та педагогами. Надати студентам більше можливостей для практичного навчання, дозволити перевірити теоретичні знання на практиці, продовжувати перебувати під впливом правильних цінностей та професійного світогляду та розвиватися у сфері дошкільної освіти.

Як показано в моделі впровадження технології підготовки педагогів дошкільної освіти до інновацій, культурні впливи макросистеми загалом включають глобалізацію (імпортована культура) та місцеву культуру, що може пояснити частину культурних функцій.

Показано, що сучасні китайські педагоги дошкільної освіти змушені були долати протиріччя між місцевими та глобальними силами, щоб передати традиції своїм молодим поколінням і впоратися з новими соціальними викликами. Ми дійшли висновку, що прихований культурний вплив недооцінений і заслуговує на більшу обізнаність.

Запропоновано, що цінності та практики, що походять з місцевої культури, можуть бути посередником у впровадженні та наслідках імпортованих ідеалів навчального плану, щоб уникнути культурної колонізації у навчанні маленьких дітей.

Ключові слова: інноваційна діяльність, технологічна платформа, дошкільна освіта, інтеграція дошкільної освіти, підготовка педагогів.

Постановка проблеми. Розробка технологічної складової із впровадження в життя моделі готовності педагогів дошкільної освіти КНР до інновацій та аналіз сприйнятих і діючих навчальних програм у китайських дитячих садках після низхідного та централізованого формування схеми такої технології дозволить нам краще зрозуміти, як реформи дошкільної освіти в частині інноваційної роботи вихователів доцільно реалізувати в Китаї в епоху глобалізації.

Щоб забезпечити ефективну інтеграцію дошкільної освіти з інноваційною освітою, характеристики дошкільної освіти мають бути відображені в побудові системи навчання, щоб створити платформу для взаємодії між дітьми та педагогами. Надати студентам більше можливостей для практичного навчання, дозволити перевірити теоретичні знання на практиці, продовжувати перебувати під впливом правильних цінностей та професійного світогляду та розвиватися у сфері дошкільної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблемі підготовки педагогів дошкільної освіти Китаю до інноваційної діяльності присвячено низку робіт китайських вчених. Вагомий внесок у дослідження цифрового освітнього середовища, його сутності, структури характеристик внесли китайські студенти Ло Венланг, Хуан Янонг, Сюй Цзіньлей, Лі Цю, Фен Лі, Фан Зігун та багато інших. Серед українських науковців цю проблему досліджували В. Биков, С. Доценко, О. Спірін, О. Пінчук та інші.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є організація інноваційної технологічної платформи з підготовки педагогів дошкільної освіти Китаю до інноваційної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Слід зазначити, що зміст педагогічної діяльності дошкільної освітньої організації значно ускладнюється впровадженням інноваційних процесів, що посилює розвиток технологічної основи діяльності освітян. Позначені позиції вимагають від педагога форму-

вання спеціальних умінь та навичок. Однак сучасні інноваційні технології обґрунтовують додаткові вимоги до рівня та якості професійної діяльності та підготовки до неї.

Слід виділити і таку особливість у структурі підготовки майбутніх педагогів, яка полягає в тому, що суб'єктом видів діяльності є дитина – її активність, ініціативність, самостійність, креативність.

Отже, має з'явитися компетенція педагога дошкільної освіти – бути партнером, підтримувати дитину у її діяльності, сприяти його успішному просуванню у соціумі, допомагати освоювати навколишній світ та систему відносин до цього світу. Ця діяльність передбачає інтенсивну комунікацію педагога та дітей, що розвиває спілкування, що потребує володіння педагогами продуктивними формами взаємодії із суб'єктами освітніх відносин.

Таким чином, необхідною основою розробки для впровадження інновацій у дошкільній освіті виступають творчий потенціал та професійна поведінка педагога, його чутливість до нового, відкритість, мобільність до інноваційних процесів.

Науковець С. Доценко визначає, що «інноваційна діяльність передбачає комплекс наукових, технологічних, організаційних та методичних заходів, спрямованих на оптимізацію накопичених знань, технологій та ресурсів матеріально-технічної основи установ. У свою чергу, якість освіти визначається рівнем інноваційного потенціалу педагогічного колективу дошкільної освітньої організації» [2, с. 27].

Ми вважаємо, що інноваційний потенціал педагогічного колективу в галузі інноваційних процесів розкривається у здатності до саморозвитку та розробки інноваційних ідей, проектів та технологій. Саме тому інноваційні процеси активно реалізуються сьогодні практично у всіх галузях людської діяльності.

Системоутворюючим у діяльності дошкільної освітньої організації є педагог – харизматична особистість, індивідуальність, що має хобі, здібності, не завжди безпосередньо пов'язані з професією. Ці фактори створюють індивідуальний стиль професійної діяльності, що зумовлюють привабливість педагога для дітей, отже, удосконалюють якість дошкільного освіти [4, с. 12].

Аналізуючи професійну діяльність педагогів дошкільних освітніх організацій Китаю, можна зробити висновок, що інноваційні моделі дошкільних освітніх організацій розробляються шляхом пошуку нових ціннісних пріоритетів, визначення цілей та змісту, форм та методів організації освітнього процесу, новітніх педагогічних технологій та інших критеріїв оцінки діяльності педагогів щодо впровадження нових принципів у систему управління освітнього процесу. Істотною особливістю діяльності дошкільних освітніх організацій є те, що педагогічний склад веде пошук інноваційної

моделі, взявши за основу експериментальну роботу [6, с. 16].

Інтеграція дошкільної освіти з інноваційною освітою залежить не лише від власних сил закладу освіти, але також потребує широкого залучення соціальних ресурсів, повного використання переваг освітньої практики, баз підприємництва, створення інноваційних та підприємницьких проектів, практичного навчання заходи, конкурси професійних навичок.

Організуючи інноваційну технологічну платформу з підготовки педагогів дошкільної освіти Китаю до інноваційної діяльності, слід враховувати такі важливі моменти:

- вибір напрямку інноваційної роботи;
- розробка концепції та програми інноваційної діяльності;
- створення умов для реалізації інноваційного проекту;
- підготовка та грамотне ведення документів про інновацію.

Численні докази вказують на розбіжності між навчальною програмою, яку сприймають китайські вчителі раннього дитинства, і фактичною практикою її виконання. Орієнтовані на дитину, індивідуалізовані поняття та педагогічні прийоми не впроваджуються послідовно в практику.

Наприклад, деякі науковці Китаю виявили невеликий або незначний зв'язок між соціально-емоційними практиками, які педагогів оцінюють самостійно [7]. Інші також виявили розбіжність між повідомленнями вчителів і реальними методами навчання щодо початкової програми навчання грамотності. Вони навіть виявили, що деякі китайські дитячі садки надають навчання грамоті спільно з комерційними організаціями. Що стосується викладання математики, дослідження виявило домінування навмисного викладання та охоплення контенту з урахуванням віку. Цей висновок узгоджується зі спостереженнями, які показали, що фактичне навчання математики не дало дітям можливості зрозуміти математику [5].

Зміст інноваційної діяльності дошкільного навчального закладу визначається пріоритетними напрямками програми розвитку та результатами науково-дослідницької діяльності в галузі дошкільної педагогіки і психології, медицини, соціології тощо. Ці напрями становлять цілісну єдність, але доцільно класифікувати їх залежно від предмета вивчення та задуму дослідницької діяльності.

Сучасна практика також відстає від формальної навчальної програми, яку пропагували реформи в Китаї, особливо в педагогічній структурі та взаємодії вихователя та дитини. Докази показують, що навчання під керівництвом педагога, великої групи домінує в навчальній програмі китайських дитячих садків, покладаючись на підручники для планування занять [6, с. 18].

В опитуванні Пан і Лю [7] спостереження показали, що в багатьох класах дитячих садків зберігається навчання для всього класу, управління дисципліною та групова діяльність. Навіть у тих класах з вищою оцінкою якості вихователі часто заохочували дітей самостійно вибирати заняття спочатку, але, як правило, керували ними під час занять.

Інші науковці також помітили, що тематичне пряме навчання було найпоширенішим підходом до реалізації навчальної програми в китайських дитячих садках. Однак діяльність у навчальному центрі також просувалась, щоб надати дітям більше автономії. Ігри в китайських дитячих садках також базувалися на правилах і керувалися

вчителями, наголошуючи на конкретних результатах навчання [5, с. 1823].

Таким чином, основними напрямками аналізу педагогічного процесу в дошкільному навчальному закладі як об'єкта управління є:

- доцільність певних стратегічних і тактичних цілей;
- оптимальний вибір освітніх програм і технологій;
- розвиток інновацій у педагогічному процесі;
- результативність педагогічного процесу (стоварно всіх суб'єктів: дітей, педагогів і спеціалістів, батьків);
- впровадження державного освітнього стандарту.

Таблиця 1

Напрями розробки технологічної платформи з підготовки педагогів дошкільної освіти до інноваційної діяльності

Напрямки інноваційної діяльності	Зміст інноваційної діяльності
Розвиток дітей дошкільного віку.	Охорона здоров'я, фізичний і розумовий розвиток дітей, формування здорового способу життя. Розвиток здоров'язберігаючих технологій. Еколого-валеологічний розвиток дітей. Розвиток дитини як суб'єкта різноманітної діяльності. Розвиток творчого потенціалу дітей у різних видах діяльності. Організація наступності між дитячим садком і початковою школою. Формування загальнолюдських цінностей і гуманістичної спрямованості особистості як основи її моральності; взаємозв'язок національної та міжнародної освіти у розвитку суспільних відносин із закладами охорони здоров'я, культури, освіти, соціальна сфера тощо Реабілітація дітей з проблемами розвитку тощо.
Особистісний та професійний розвиток викладачів і спеціалістів	Інтеграція педагогічного процесу як чинник цілісного розвитку особистості дошкільника. Зміст і технології корекційної роботи з дітьми. Робота з родиною та соціальними партнерами. Організація наступності між дитячим садком і початковою школою. Соціальний розвиток в дитячому садку і сім'ї. Розвиток викладачів і спеціалістів як суб'єкти освітньої діяльності в процесі післядипломної освіти тощо.
Удосконалення управління дошкільним закладом	Створення нових моделей навчальних закладів. Розробка та апробація варіативних та альтернативних освітніх програм і педагогічних технологій, що забезпечують наступність у змісті та технологіях освіти та навчання за різними напрямками. Дизайн предметно-розвиваючого середовища. Використання нових інформаційних технологій у навчальному процесі та в управлінні дошкільними закладами тощо.

Таблиця 2

Розподіл заходів за етапами провадження технологічної складової з підготовки педагогів дошкільної освіти до інноваційної діяльності

Етап	Педагогічна складова	Дитяча складова
Визначте проблеми	1. Введення дітей у проблемну ситуацію. 2. Формулювання проблеми 3. Визначення завдання.	1. Звикайте до ситуації. 2. Вони усвідомлюють і особисто сприймають проблему. 3. Приймають цілі проекту
Організація роботи над проектом	1. Пропагувати раніше отриману інформацію. 2. Допомогати розподілитися по підгрупах. 3. Допомогати планувати діяльність дітей.	1 Систематизуйте інформацію. 2 Розподіляти на підгрупи. 3 Планувати спільну діяльність. 4 Розподіл ролей
Розв'язування практичних задач	1 Організуйте роботу над проектом. 2 Надавати практичну допомогу. 3 Давати необхідні рекомендації. 4 Стежити за дотриманням правил технікою безпеки.	1. Формувати певні знання, уміння та навички при виконанні завдань.
Презентація продукту діяльності.	1. Допомогати підготувати продукт до презентації. 2. Допомогати організувати вашу презентацію.	1. Підготуйте продукт діяльності до презентації. 2. Презентувати (глядачам або експертам) продукт діяльності.
Обговорення нового рішення/іншої проблеми	1. Сформулювати нові проблеми	1. Основні положення нової пропозиції

Домінування формального навчання здається більш очевидним у сільській місцевості Китаю, оскільки бракує інтерактивних матеріалів для вільної гри та відповідних підручників для планування уроків для дітей у сільській місцевості. Через ці труднощі спостерігали, як діти безцільно тиняються по класній кімнаті або продовжують грати з тими самими матеріалами у вільний час. Крім того, Чжан Ці, Хуан Ішуань, Хуан Чжаньпен виявили, що організація заходів навчального плану має суворі часові обмеження, що також є серйозною проблемою, з якою стикаються вчителі. Недавні дослідження підтверджують, що колективна орієнтація все ще цінується, а групові навчальні дії домінують у повсякденній практиці [4].

Суворий графік виконання навчального плану пов'язаний із типовою рисою програми в китайських дитячих садках – поєднанням різноманітних підходів. Наприклад, Ян і Лі [7, с. 15] повідомили, що китайські дитячі садки, як правило, запозичували та інтегрували різноманітні педагогічні підходи та моделі навчальних програм, що призвело до шкільної навчальної програми, яка була комплексною та складною та обмежувала автономію та гнучкість вчителя щодо реалізації навчальної програми.

Завдяки впровадженні техніки готовності педагогів до інновації переконання китайських вихователів раннього дитинства також змінилися, відображаючи перехід від навчання під керівництвом вчителя цілою групою до індивідуального досвіду, орієнтованого на дітей.

Загальні теми, які впливають із переконань китайських педагогів із впровадження інноваційної складової, включають просування інтегрованої навчальної програми в різних сферах, цінування соціально-емоційного розвитку, надання практичного досвіду навчання, навчання на основі гри та включення самостійного вибору в навчальну програму.

Вплив глобалізації призвів до поєднання освітніх філософій (наприклад, прагматизм, екзистенціалізм і реалізм) і процесу та результату гібридизації навчальних програм у секторі раннього дитинства. Це можна пояснити за допомогою теорії екологічних систем, яка пов'язує процес гібридизації навчальних програм із взаємодією між різними шарами еко-культурного середовища [3].

Як показано в моделі впровадження технології підготовки педагогів дошкільної освіти до інновацій, культурні впливи макросистеми загалом включають глобалізацію (імпортована культура) та місцеву культуру, що може пояснити частину культурних функцій. Що стосується екзосистеми, кілька важливих елементів впливатимуть на впровадження інновацій в роботу закладів дошкільної освіти, включаючи інтерактивні сили від імпорту навчальних практик, традиційних навчальних практик, теорій розвитку дитини та освітньої полі-

тики. Крім того, мезосистема включає різноманітні переконання зацікавлених сторін щодо ДНЗ, у тому числі переконання та очікування батьків, професійне керівництво експертів з раннього дитинства та вимоги формальних шкіл. Запропонована нами технологія впровадження моделі готовності педагогів до інновацій позиціонується в мікросистемі як гібрид навчальних моделей і впливів із зовнішніх шарів.

Сучасні китайські педагоги дошкільної освіти змушені були долати протиріччя між місцевими та глобальними силами, щоб передати традиції своїм молодим поколінням і впоратися з новими соціальними викликами. Ми дійшли висновку, що прихований культурний вплив недооцінений і заслуговує на більшу обізнаність. Запропоновано, що цінності та практики, що походять з місцевої культури, можуть бути посередником у впровадженні та наслідках імпортованих ідеалів навчального плану, щоб уникнути культурної колонізації у навчанні маленьких дітей.

Філософсько-технологічний підхід підтвердив необхідність запропонувати більш інклюзивну та збалансовану структуру для розуміння процесу підготовки педагогів до інновацій. Передбачається, що ця структура об'єднує різноманітні орієнтації на сприяння навчанню та розвитку дітей не лише як людей, а й у складному та мінливому соціокультурному контексті.

Такий механізм впровадження моделі готовності до інновацій характерна за такими принципами – культурно відповідна практика. На цьому рівні будь-які реформи в навчальній програмі для дітей раннього віку проводяться з урахуванням оточення дитини і не залежать надто від єврозахідних цінностей і передового досвіду.

– контекстуально відповідна практика. На цьому рівні враховуються регіональні відмінності, тоді як усі практики навчального плану базуються на місцевому контексті.

– індивідуально прийнятна практика для дитини. На цьому рівні враховується досвід дітей, наприклад сімейні історії та досвід спілкування з найближчим оточенням, включаючи школу.

Теоретично та практично така схема як основа може керувати розробкою та вдосконаленням політики та практики навчальних планів, щоб підвищити концентрацію, строгість та узгодженість із підготовки педагогів до інновацій. Таким чином, як педагоги, так і фахівці з раннього дитинства (включно з адміністраторами та вчителями) повинні бути навчені підтримувати таку базову структуру.

Висновки і пропозиції. Формування готовності до інноваційної діяльності є складним, послідовним процесом.

Механізм підготовки до інноваційної діяльності педагогів ми розглядаємо як організований

і наповнений розробленим змістом, відповідно до обраних засобів процес, що складається з послідовних етапів: ознайомлення з існуючими інноваціями, включення їх в існуючу інноваційну діяльність і забезпечення створення ними власних інновацій.

Розробка програми підготовки вихователів дошкільних закладів до інноваційної діяльності, базується на вивченні результатів досліджень з педагогічної інноватики, досвіду педагогів-новаторів, викладачів-майстрів педагогічної праці, а також проектування, апробації в процесі педагогічної практики.

Синтез емпіричних даних показав, що конструктивістська орієнтація покладається на побудову формальної навчальної програми у Китаї. Однак на сприйману навчальну програму сильно вплинули цінності корінного населення та контекстуальні реалії. Явище гібридизації навчальних програм було ретельно досліджено, щоб пояснити ці висновки щодо ідеологій і практики навчальних програм. Цей огляд підтверджує ефект впровадження моделі з готовності педагогів дошкільної освіти до інновацій від політики до практики.

Майбутні дослідження мають проходити у світлі вивчення, як гібридизація навчальних програм може призвести до інновацій та вдосконалення розробки політики, освіти вихователів, професійного розвитку та раннього досвіду навчання.

Список використаної літератури:

1. Биков В., Спірін О., Пінчук О. Сучасні завдання цифрової трансформації освіти. Грамотність у цифрову епоху: Журнал кафедри ЮНЕСКО «Неперервна професійна освіта XXI століття». UNESCO chair journal «Lifelong Professional Education in the XXI Century». Київ, 2020. Вип. 1, с. 27–36. Бібліогр.: 14 назв. URL: <https://doi.org/10.35387/ucj>
2. Доценко, С. О. Досвід організації дистанційного навчання в Китаї. Херсон. акад. неперервн. освіти (редкол.: В. В. Кузьменко (голов. ред.) та ін.), 2021. 47, 26–34. URL: <https://dspace.hnpu.edu.ua/items/57060296-69ba-447a-b854-014b239f97a1>
3. Модернізація освіти в цифровому вимірі: монографія / за наук. ред. Н. Морзе, О. Буйницької. Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2021. 300 с. Бібліогр. в кінці кожного розділу. URL: <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/38542/>
4. Чжан Ці, Хуан Ішуань, Хуан Чжаньпен. Реформа викладання та практика курсу «Розробка та виробництво 3D-анімації». *Науково-освітня література*. 2020. № 29. С. 12–15.
5. W. Zhu, X. Wang, and W. Gao, "Multimedia intelligence: When multimedia meets artificial intelligence," *IEEE Transactions on Multimedia*, vol. 22, № 7, pp. 1823–1835, 2020.
6. 陈琳, 刘雪飞等. 教育信息化转段升级: 动因、特征方向与本质内涵[J]. *电化教育研究*, 2018, 39(8):15-20.
7. 徐莉, 杨然等. 终身教育与教育治理在教育现代化中的逻辑联系 - - 实现中国教育现代化2035的思考[J]. *中国电化教育*, 2020, (1):7-16.

Bai Jishen. Organization of an innovative technological platform for training teachers of preschool education in China for innovative activities

The topic of the study is due to the fact that an important part of the State Education Policy of China is the modernization of the preschool education system based on the principles of democratization, humanization, and individualization of the pedagogical process. That is why one of the tasks of ensuring the renewal of the content and quality of preschool education is the transfer of the preschool education system to the mode of innovative development. transformation of scientific ideas, modern innovative technologies into practice, ensuring innovative activities of preschool educational institutions.

The process of studying, approving and implementing innovative technologies in managing the development of preschool educational organizations modernizes the quality of education and significantly improves the results of educational activities. In order to ensure the effective integration of preschool education with innovative education, the characteristics of preschool education should be reflected in the construction of the learning system to create a platform for interaction between children and teachers. Provide students with more opportunities for practical learning, allow theoretical knowledge to be tested in practice, continue to be influenced by the right values and professional outlook, and develop in the field of early childhood education.

As shown in the model of implementation of the technology of training preschool teachers for innovation, the cultural influences of the macrosystem in general include globalization (imported culture) and local culture, which can explain some of the cultural functions. It is shown that modern Chinese preschool teachers had to overcome contradictions between local and global forces in order to pass on traditions to their younger generations and cope with new social challenges. We conclude that hidden cultural influences are underestimated and deserve greater awareness. It is suggested that values and practices derived from local culture can mediate the implementation and consequences of imported curriculum ideals to avoid cultural colonization in young children's education.

Key words: *innovative activity, technological platform, preschool education, integration of preschool education, teacher training*